

‘Thuis kijken we uit naar de uitslagen’

Als tulpen keuren in je genen kan zitten, dan is dat bij de familie Heemskerk uit Hillegom zeker het geval. Jaarlijks scoren Pieter en zijn kinderen hoge ogen in Lisse en dat betekent bijna wekelijks taart in huis. De gezelligheid, het competitie-element en het opdoen van sortimentskennis maakt hen enthousiast om de strijd steeds opnieuw aan te gaan. ‘Maar’, geven zij toe ‘Het concurrentievelde mag wel wat breder.’

Tekst: Jeannet Pennings
Foto: René Faas

Zo'n 15 jaar geleden besloot Pieter Heemskerk tijdens de Midwinterflora zich er eens aan te wagen. En met succes: hij werd eerste. “Sindsdien heb ik eigenlijk altijd meegedaan aan de tulpenkeuringen bij CNB. In totaal heb ik acht keer gewonnen. Het keuren is vooral een leuke bezigheid, een spelletje, en tegelijkertijd leer je er vakinhoudelijk een hoop van. Steeds krijg je tien verschillende cultivars voorgeschoteld, wat je sortimentskennis enorm vergroot. Bovendien leer je veel over de broei-eigenschappen van bepaalde cultivars. Soms zie je direct welke soorten je als kweker wel en niet wilt hebben. Neem bijvoorbeeld ‘First Class’ met zijn geknepen bloem. De tulp haalt op de veiling vaak een hoge prijs, maar daar begrijp ik niets van. De Prominence-tulpen daarentegen zijn altijd goed, dankzij de mooie lange steel, aansluitend blad en ronde bloem. Als je zonder te kijken vier keer een 7,5 geeft zit je al goed.”

UITSLAGEN

Al snel nam de bollenkweker en hyacintenbroeier uit Hillegom zijn kinderen – Kim (20), Denise (18), Laura (16) en Sander (13) – mee

Pieter en zijn zoon Sander: wie verslaat hen dit jaar bij de tulpenkeuring in Lisse?

naar het tulpen keuren en ook jongens die bij hem werkten. Het ‘tulpenkeuringvirus’ van Pieter spreidde zich langzaam uit. Alleen zijn vrouw Thérèse van der Poel heeft zich nog niet aan het spel gewaagd. Pieter: “We praten vaak met elkaar over de potten tulpen zonder onze cijfers te overleggen. Dan krijg je er steeds meer gevoel bij. En zo hebben Denise en Sander het ook geleerd.” Afgelopen jaar werden zus en broer respectievelijk eerste en tweede bij de junioren in Lisse. “Voor mij wordt het komend jaar lastiger, omdat ik nu bij de senioren hoor”, vertelt Denise. “Dat betekent meer concurrentie. Hoewel ik wel al een keer beter ben geweest dan mijn vader. Of we dat van elkaar kunnen hebben? Ja hoor, we wisselen de taart thuis gewoon af”, lacht ze. “We kijken thuis altijd in spanning uit naar de uitslagen. Die komen meestal op maandagochtend binnen.”

Door zijn ervaring weet Pieter het juryoordeel altijd aardig te benaderen. Met gemiddeld 14 strafpunten hoort hij tot de betere keurders van Nederland. Uitdaging blijft nog het Nederlands Kampioenschap. “Maar dat is echt de top”, zegt Pieter. “Het is al een prestatie als je mee mag doen.” Ook Sander en Denise hebben al eens meegedaan aan het NK. Aan de tactiek van de familie kan het niet liggen. Zij komen beslagen ten ijs. “Wij gaan alle potten met tulpen één

voor één af. De poot moet een bepaalde lengte hebben, dat meten we met een kaartje of een pen. Zijn de poten krom of ongelijk dan haal je er punten af. Hetzelfde geldt voor het blad en de bloem, deze moeten aan de eisen voldoen. De voorbeeldpotten zijn leidend bij het geven van de cijfers. Het lastigste punt is krakers. Dit is absoluut fout, maar in hoeverre straft de jury het af? Ervaring leert dat.”

CONCURRENTIEVELD

Zowel Pieter als zijn kinderen vinden het jammer dat het aantal deelnemers in Lisse de laatste jaren minmaal is. “Voorheen deed er standaard 60 of 70 man mee en zelfs groepen leerlingen van het Wellantcollege in Aalsmeer en Rijnsburg. Nu komt het deelnemersaantal niet eens tot de helft en dat is jammer. Het is leuk om mee te doen, maar je wilt wel een beetje concurrentie hebben. Dat houdt het spannend. Probleem is dat mensen de tijd er niet voor nemen. Alles bij elkaar ben je zo'n anderhalf uur van huis. Toch zou het leuk zijn als er meer mensen meedoen. Tulpen keuren is gezellig en een leuke bezigheid binnen ons vak.” Via scholen valt er volgens de familie Heemskerk winst te behalen. “Laat het desnoods een maatschappelijke stage zijn. Je hoeft niet per se uit de bollen te komen om te kunnen keuren.”